

1.2 En companyia de qui?

La pregunta del milió: amb qui puc compartir pis? Qui és qui més em convé? Un amic, un conegut, un desconegut, una persona gran...? Seré capaç d'adaptar la meva convivència a la d'aquella persona? I aquella persona, se sabrà adaptar a mi? Persona o persones? Amb quanta gent seré capaç de conviure? Aquestes qüestions són les que t'intentarem resoldre per a què tinguis més clar què fer i avaluïs els pros i els contres d'aquesta decisió.

1.2.1 Pisos d'estudiants

No tots els joves tenen la sort de tenir el seu lloc d'estudis prop de casa. Molts nois i noies, sobretot universitaris, han de canviar el seu lloc de residència per poder estudiar el que desitgen. El cas dels universitaris és el més nombrós, ja que si bé els alumnes de secundària poden triar plaça a l'institut que els hi resulti més a prop de casa, els joves que estudien una carrera no sempre tenen els estudis desitjats a la universitat que els és més propera. Per això, han de deixar el pis dels pares per a traslladar-se a un altre habitatge.

Una de les opcions més habituals a l'hora de trobar un nou habitatge són els pisos compartits amb altres estudiants. Els avantatges són, d'entrada, clars: com a part positiva hi ha el fet de compartir pis amb altres joves en la mateixa situació, sovint companys de classe o facultat i l'ambient jove que es respira a la casa. També, el fet de viure amb altres estudiants motiva més a continuar amb els estudis, a tenir a prop una ajuda

durant el curs i a viure més immers en el món universitari. Els desavantatges també són clars: els horaris, els costums, l'ordre o el desordre i altres comportaments poden dificultar la convivència entre els joves.

Si ets estudiant, el primer que has de tenir clar és on vols viure. A més de buscar habitació en un pis ja llogat per altres estudiants o llogar un pis i buscar més estudiants que el comparteixin amb tu, existeixen altres opcions com:

- col·legis majors
- residències d'estudiants
- albergs de joventut
- convivència intergeneracional
- convivència amb els propietaris del pis / amb un llogater que no sigui estudiant

Si et decideixes per buscar una habitació dins d'un pis compartit amb altres estudiants o bé optes pel servei d'allotjament de les universitats catalanes (pisos que estan destinats a estudiants d'aquella universitat i a prop del mateix campus universitari), has de tenir en compte diversos aspectes que tot seguim apuntem.

1.2.1.1 Amb quins companys vols viure?

Si tens la possibilitat de triar els companys del pis en què residiràs (bé perquè el llogater inicial siguis tu, bé perquè puguis decidir), contempla quin tipus de persones s'adeqüen més a la teva manera de viure.

* És important que tinguis clar si prefereixes residir amb noies, amb nois o amb una equivalència dels dos sexes. Això depèn molt de cada persona, però hi ha joves que tenen molt clar que no volen viure en un pis on ell o ella sigui l'única persona del seu sexe. Per tant, tingues clara aquesta primera idea. Compartir pis amb gent de sexes diferents és una experiència sovint més enriquidora que pejorativa. És una manera de conèixer més la manera de ser de les persones del sexe contrari. El cas ideal i perfecte, en aquest cas, seria una equivalència en el nombre d'habitants de cada sexe. També hi ha joves que tenen clar que els hi és indiferent compartir pis amb noies que amb nois, i per tant, l'única cosa que els preocupa és que siguin persones amb qui els hi sigui fàcil conviure.

* La convivència entre joves de diferents cultures també pot ser un handicap o un avantatge, depèn de com es miri. Conèixer persones d'altres nacionalitats i costums és tan enriquidor com viatjar i, a més, sempre pots fer amistats que en un futur et convidin a conèixer altres països!!! Això sí, tingues en compte que les diferents cultures sempre comporten diferents costums que estaria bé que coneguessis abans de decidir-te a compartir pis amb estrangers.

Dins d'aquest aspecte, pot ser que siguis tu l'estranger. En el cas que siguis estudiant d'Erasmus o altres programes de mobilitat europea o bé marxis a un país fora d'Europa a estudiar, tingues molt clars els costums del país on vas a viure, ja que aquesta pot ser una font de problemes amb els teus companys.

* La diferència d'edat no sol ser gran en el cas d'estudiants, però si és el cas, cal també que tinguis present si et ve de gust viure amb gent més gran o més jove que tu.

1.2.1.2 Dos són companyia, tres són multitud?

La dimensió de l'habitatge, el preu i altres aspectes poden determinar la quantitat d'estudiants que visquin al pis. És preferible que tinguis clar amb quants joves estàs disposat a viure. Aquest aspecte depèn també de la teva personalitat. Si ets una persona més aviat tranquil·la, potser prefereixes un sol company/a de pis, però si ets una persona molt sociable, segurament voldràs viure amb molts més companys per passar-t'ho d'allò més bé.

Sovint, compartir pis amb altres estudiants suposa "viure" també amb els seus amics. No vol dir això que el pis hagi d'estar contínuament ocupat pels col·legues dels teus companys, però si és cert que els estudiants es caracteritzen sobretot per muntar festes ben sonades als pisos compartits. Deixa clar si ets partidari d'aquestes festes i avisa'ls dels teus costums, manies i horaris.

1.2.1.3 Res és per sempre

Abans que res, recorda que la convivència amb estudiants és temporal. Res dura per sempre i és possible que durant la teva estada a l'habitatge, els companys vagin canviant. Un cop marxi algun dels companys, els que quedeu heu de saber molt bé quina persona necessiteu per a què ompli la plaça buida. Si l'experiència amb l'ex-company ha estat bona, el més recomanable és buscar algú similar, sempre que això sigui possible.

En el cas que siguis un estudiant d'un programa de mobilitat, has de deixar molt clar quan entris el temps que hi seràs. Això donarà l'oportunitat als teus companys de pis de tenir el temps suficient per a buscar algú que ocupi la teva habitació quan marxis. I si ocupes l'habitació d'un altre estudiant que hagi deixat el pis, pregunta si pots desfer-te dels mobles que no t'agradin, si pots decorar el teu espai al teu gust, etc.

La resta d'aspectes de la convivència són els comuns de per a qualsevol grup de persones que comparteixin pis. Els desenvoluparem en punts posteriors.

Experiències:

La Mar és llicenciada en Dret per la Universitat Pompeu Fabra. Va estar sis mesos d'Erasmus a Bèlgica compartint una casa amb set nois i una noia. La Mar comenta que va trobar la casa a través d'un amic i va decorar al seu gust l'habitació que li va deixar una altra noia que residia a la casa abans que ella. Tots els companys eren estudiants belgues excepte la noia, que era francesa:

"Alguns d'ells eren una mica bruts, però en general en portava molt bé amb tots menys amb la noia. Amb ella era difícil conviure, tot i que tenia una planta de la casa per ella sola, amb cuina independent. Li agradava manar molt i quan vius amb vuit persones més, has de transigir més. Jo, com estava de pas, vaig aguantar algunes coses, com la brutícia d'alguns dels nois, però amb aquesta companya les coses no van acabar bé. No ens vam entendre".

La Laura és de Girona i està encantada amb la seva experiència compartint pis a Barcelona amb altres estudiants: "M'era totalment impossible comprar un pis o llogar-lo tota sola i a més, m'agrada viure amb altres estudiants per l'ambient que hi ha al pis. Jo no estic feta per viure amb una residència, perquè no hi ha tanta llibertat i no em veia vivint amb gent gran perquè seria com viure amb els meus pares i necessitava trobar-me a mi mateixa sense la pressió i l'observació que tenia a casa". La Laura va tenir la sort de conèixer un noi que buscava algú per viure al seu pis amb dos nois més. Ella és l'única noia: "La relació és molt bona". Som i pensem de manera similar i hi ha bastant de respecte en general".

1.2.2 Amics i coneguts

Una opció bona i arriscada a l'hora de decidir-te amb qui compartir habitatge és compartir pis amb amics i coneguts. Diem bona perquè és la millor manera d'evitar sorpreses desagradables com anar a parar amb companys poc respectuosos, bruts, desconsiderats, que no paguin les despeses, amb qui no tinguis una bona relació personal, etc. L'opció d'anar amb un o diversos amics és dolenta perquè sovint la convivència és la manera més ràpida per trencar una amistat.

El principal consell a l'hora de marxar amb un amic o amiga a viure és avaluar com és de sòlida aquesta relació. Potser el millor és marxar a viure amb algú que coneguis des de fa temps, amb qui hagis conviscut durant curts períodes de temps (vacances, per exemple) i que conegui les teves manies, costums i que tu coneguis també les seves. I és important deixar les coses molt clares: una cosa és sortir de marxa i una altra és la convivència. Per tant, és preferible que cadascú conegui de l'altre quines coses tolera i quines no a l'hora de viure en un mateix espai.

Un cop et decideixes a viure amb un o diversos amics o amigues, ja tens una cosa guanyada: els coneixes. Per tant, no és com viure amb un desconegut. Tens molta més llibertat i seguretat de què vius amb gent amb qui pots confiar-te.

Amb els coneguts, l'experiència és similar però diferent a l'hora: jugues amb el doble avantatge que el conegut ja no és algú que ve de nou i tens aquest punt de seguretat que no et dona la persona desconeguda. Per una altra banda, l'amistat encara no existeix i es pot desenvolupar amb el temps. Per tant, no has de tenir por de què una amistat llarga es trenqui per la convivència, sinó que pots fer que aquests coneguts es converteixin en uns dels teus millors amics.

Experiències:

La Marta va néixer a Santa Coloma fa trenta anys, però es va traslladar a compartir pis amb una amiga a Barcelona. “Abans havia viscut amb dos amics més i va ser una experiència divertida, però va arribar un moment que volia tenir més una llar que un pis. Per això vaig decidir marxar a viure amb una altra persona de confiança”. La Marta comenta la seva experiència passada: “Amb aquells dos amics ho fèiem tot junts: viure, sortir... L'amistat va acabar i no es va trencar per culpa de la convivència, però va ser un factor”. A la seva companya de pis la va conèixer als 17 anys. “És una persona molt tranquil·la. La meva relació amb ella ha anat a millor. Abans érem amigues i ens vèiem dues vegades a l'any. Ara hi ha molta més confiança. Una cosa positiva ha estat que jo he conegut els seus amics i ella els meus i sovint sortim jo amb els seus amics i ella amb els meus. També és cert que, per la meua manera de ser, a vegades necessito passar temps sense sortir amb ella de festa per agafar una mica d'aire”.

El Joan viu amb 4 amics més, tots nois. El pis on viuen ara és el segon que comparteixen tots junts. “La relació és bona amb tots en general, tot i que la convivència és més fàcil amb uns que amb d'altres”, diu el Joan. “A dos d'ells no els coneixia molt i ara he intimat més, sobretot amb un, amb qui tornaria a viure si es donés el cas. Amb un altre, segur que quan marxi no tornaré a compartir pis. És molt amic meu i ens coneixem de la mateixa colla, però per convida no servim”.

1.2.3 Autèntics desconeguts

Sovint, la decisió de compartir pis ve determinada per la necessitat i no sempre es disposa d'un conegut o amic amb qui viure. En aquests casos, una opció és buscar companys de pis a qui no coneixes, bé perquè necessitis un lloc on viure, bé perquè tinguis una habitació disponible. L'opció de viure amb desconeguts també és la més utilitzada per estudiants (que sovint comparteixen pis amb altres estudiants que troben, per exemple, a través dels anuncis dels taulers d'anuncis de les facultats) i els estrangers.

Hi ha moltes i molt variades maneres de buscar companys de pis desconeguts: des del boca-orella als anuncis, passant per les webs que es dediquen a posar en contacte joves que tenen habitacions lliures amb joves que en busquen... el que ja és més complicat és donar amb els companys de pis ideals.

Si ets un/a jove amb una o diverses habitacions per llogar i cerques companys, tingues en compte els següents consells:

- **La redacció de l'anunci:** tant si publiques la teua demanda de companys/es per Internet, per un anunci a un tauler, etc. has d'especificar exactament quin tipus de persona cerques. Deixa ben clar:

1. El sexe de la persona que busques.
2. Les característiques de l'habitació i del pis (moblat, no moblat, la ubicació, les prestacions....).
3. Si vols persona fumadora o no fumadora i si al pis els habitants ho sou.
4. Les característiques de la persona (tranquil·la, neta, seriosa...).
5. Si teniu animals de companyia o en voleu.
6. El preu de l'habitació (amb les despeses incloses o per separat).
7. Si l'habitació dóna dret a l'ús de la resta d'espais comuns.

- **El càsting:** com si d'una pel·lícula es tractés. Si tens possibilitats, fes diverses entrevistes. Es tracta de citar a diferents persones que responguin al teu anunci. A partir d'aquí, has d'adquirir el paper d'un entrevistador a una oferta de feina: calcula bé la solvència del futur inquilí, intueix si et portaràs bé amb aquesta persona i

incideix en aquells aspectes que et/us molesten en la convivència o que no esteu disposats a tolerar.

- **La tria:** un cop hagis escollit la persona que compartirà pis, ajuda-la en tot el que necessiti per fer-li la convivència més grata.

A partir d'aquí, només queda que us coneixeu i esperar que de la convivència neixi una bona amistat. Si l'amistat no sorgeix, com a mínim que la convivència sigui bona.

Els consells en el cas que siguis un jove que busquis un pis per compartir són:

- Els anuncis: tria aquells anuncis que s'escaiguin al que busques. Mira bé tots els detalls (preu, si el pis està moblat, si demanen específicament gent no fumadora, si l'habitació dóna dret a l'ús d'espais comuns...).

- **La visita:** fixa't molt en les dimensions de l'habitació, en la neteja del pis... en definitiva, en si el pis aconsegueix el que es diu a l'anunci. També fixa't en la persona que et fa l'entrevista i intueix si creus que pots entendre't bé amb ella. Posa de manifest les teves manies i costums a la persona que busca company/a. Quan acabis l'entrevista, deixa ben clar si l'habitació t'interessa realment i si ets l'escollit/da, facilita la convivència a les persones amb qui comparteix pis.

Experiències:

La Magdalena és mexicana. Va venir a viure a Barcelona amb una amiga, però la seva amiga pràcticament no hi era mai, al pis. Quan la seva amiga va deixar definitivament l'habitatge vivenda, va posar un anunci a Internet, va fer un "càsting" i va conèixer la Carolina, una dentista argentina. "Més que triar-la a ella, em va triar ella a mi, més aviat. Ens portem molt bé, no tenim problemes". La Magdalena i la Carolina surten juntes a vegades amb amics i es pot dir que de la seva convivència ha nascut una amistat.

La Paula vivia a Barcelona, però per motius familiars va haver de marxar de casa i no tenia amb qui compartir pis. A través d'una amiga es va assabentar que la germana d'una companya de feina buscava algú a qui llogar la tercera habitació d'un preciós àtic moblat a Santa Coloma. Allà, la Paula va compartir pis amb un noi i una noia, companys però no parella. "Amb el noi, la convivència no va ser gaire bona. A part d'altres problemes, una vegada em va agafar un DVD sense el meu permís i em vaig enfadar molt amb ell, però no ho va a tornar a fer més. Per sort, hi era poc a casa". Finalment, els dos companys van marxar a viure amb les seves parelles. "En acabar la convivència, el noi, que era qui havia moblat el pis, va voler vendre'm els mobles a preu d'or. Jo m'hi vaig negar i finalment vaig deixar el pis per marxar a viure a Barcelona". En la seva segona experiència compartint pis la Paula ha tingut, afortunadament, molta més sort.

1.2.4 Vivint amb el propietari

Una de les opcions potser més desconegudes és la de compartir pis amb el propietari de l'habitatge. Bé sigui un conegut, bé un desconegut, una persona més gran o una persona de la mateixa edat, el fet que has de tenir en compte és que la igualtat de condicions no existeix.

Si conviure amb el propietari et satisfà, has de tenir clar que:

* Els anuncis als taulers, internet, etc. haurien d'especificar si és el propietari o bé un inquilí qui lloga l'habitació

o les habitacions.

* Si qui lloga una habitació és un inquilí, els drets són els mateixos tant per la persona que busca company com per la persona que busca habitació.

* En canvi, si qui lloga l'habitació és el propietari/a, la situació canvia: els drets del propietari sempre són més que els de l'inquilí dins del pis, però tampoc haurà d'aprofitar-se'n d'aquest fet.

Així, doncs, tingues clar quines són les normes que et marca el propietari: si amb l'habitació van les despeses incloses, quines són aquestes despeses, si tens dret a gaudir de tot el pis, si pots portar amics a casa, si pots decorar l'habitació al teu gust, etc. A més del contracte de lloguer normal, et poden fer signar normes bàsiques de convivència, un document a part que marcarà el que pots fer o no al pis. Per això és important una primera presa de contacte amb el propietari, fent que et deixi molt clares les seves normes de convivència, per veure si pots viure amb ell/a. Un cop us decidiu, assessora't molt bé a través d'un expert en habitatge de si les clàusules del contracte són o no abusives.

EXPERIÈNCIES:

La Pilar és una jove madrilenya que va anar a viure a Badalona per qüestions de feina. Va buscar pis a través de la Borsa Jove d'Habitatge i es va trobar amb l'Anna, una dona de 65 anys i separada, que volia llogar una habitació. Les van posar en contacte i van congeniar a la primera. "L'Anna és alegre, jovial, no es fica en la meua vida i és molt tolerant. No hem tingut mai cap problema, però si sorgís algun conflicte, ho parlaríem". La Pilar està encantada amb l'experiència perquè totes dues es fan molta companyia i la jove té la llibertat que necessita sense cap problema. "Si vull portar amics a casa, puc", afirma la Pilar.

1.2.5 Viure i conviure amb gent gran

Com ja hem esmentat en un altre capítol, molts joves es veuen obligats a marxar fora de casa per estudiar lluny de les seves localitats. N'hi ha que prefereixen llogar un pis i compartir-lo amb altres estudiants, n'hi ha que prefereix viure en una residència per a estudiants i n'hi ha que es decideixen per una tercera i interessant opció: conviure amb persones grans.

Un dels exemples d'aquesta convivència és el programa Viure i Conviure de l'Obra Social de Caixa Catalunya, que mitjançant un acord amb universitats i ajuntaments dona oportunitat a joves estudiants de viure amb una persona gran que, a canvi d'aquesta companyia, ofereix al jove allotjament gratuït. Això sí, hi ha requisits que totes dues parts han de complir per a poder-se acollir al programa: el jove ha de ser obligatòriament estudiant sense feina i no tenir més de 35 anys i la persona gran ha de tenir més de 65 anys i autonomia pròpia. Això evita que el o la jove acabi fent de cuidador. Aquesta experiència aporta a les dues persones experiències vitals enriquidores. A més de què la persona gran se senti acompanyada i la persona jove tingui allotjament gratuït, el programa vol fomentar que ambdues parts coneguin molt més l'altra generació. Per a vetllar per possibles problemes que puguin sorgir a la convivència, un equip d'educadors socials i psicòlegs seleccionen tant l'estudiant com la persona gran i porten una avaluació continuada per assegurar-ne que tot funcioni correctament i es realitza un període de prova per a evitar que la convivència no faci aigües.

Amics de la Llar és una altra entitat social que també realitza un programa sobre aquest tipus de convivència. Les condicions són similars i també se segueix un procés de prova de tres setmanes per a veure si el o la jove

acaba d'acomodar-se al seu nou habitatge i al seu nou company o companya de pis. El pis obligatòriament ha d'estar a Barcelona ciutat.

Així doncs, la convivència intergeneracional és no només una forma de viure molt econòmica, sinó també una experiència vital enriquidora. A més, els possibles problemes en aquest tipus de situacions sempre es poden solucionar mitjançant l'entitat que realitza el programa i els seus educadors socials, treballadors socials i psicòlegs.

Si voleu més informació, podeu dirigir-vos a:

Programa Viure i Conviure d'Obra Social Caixa de Catalunya
<http://www.fundaciocatalunya-lapedrera.com/ca/viure-i-conviure> [1]

Amics de la Llar
C. Indústria, 218 4t 1a
08026 Barcelona
Tel. 93 436 96 51 / e-mail: barcelona@amicdelallar.com [2]
<http://www.amicllar.com> [3]

Links:

[1] <http://obrasocial.caixacatalunya.es/osocial/main.html?idioma=2>

[2] <mailto:barcelona@amicdelallar.com>

[3] <http://www.amicllar.com>